

Tristă simfonie

Aurora Cristea

Un dor mă arde-n noaptea rece
În mine moare-orice speranță
În viața asta care trece
Tu nu ai nicio siguranță.

Ești lacrimă, ești lut și scut
Un abur efemer și vis
Ești tot ce-n lume n-ai fi vrut
Dar care-n cer demult s-a scris.

Un duh în candela iertării
Altar de plânset neuitat
Venin în ziua tulburării
Obraz de lacrimă brăzdat.

Cum să-nțelegi că-n astă lume
Ești trecător fără succes
O mână veștedă de hume
Departate de a fi ales

De Dumnezeu care adoarme
Și nu mai poți să-l mai distingi
Când disperările-ți sunt poame
În pomul vieții, și te stingi

Într-un amurg uitat de toți
Cu inima în agonie
Tu strigă mut și de mai poți
Din viața ta fă simfonie.